

Dr. Oker-Blom Miksa, Doktor bácsinál falun. Pár szó a szülőkhez. A szerző engedélyével finnül fordította Pálfi Márton. Kiadta a Kolozsvári Tanári Kör. 1906. 31. 1. Ára 60 fillér.

A szerző a helsingforsi egyetemen a physiologia magántanára, a fordító középiskolai tanár; a fordításhoz előszót írt dr. Rügler Gusztáv, a kolozsvári egyetemen a közegészségtan rendes tanára s kiadó a Kolozsvári Tanári Kör. Szóval e kis magyar füzet orvosok és tanárok együttműködésének az eredménye; jele annak, hogy a munka célját fontosnak, eszközét helyesnek tartják. A szülőkhez intézett komoly és okos bevezetés után nagy közvetlenséggel, igen könnyeden, minden bántó vagy ízléstelen magyarázatás nélkül érteti meg a füzet írója a fiúgyermekkel, hogy miért kell mindentől nagyon óvakodniok, ami nemi szervök épségét, egészségét befolyásolhatná. E tekintetben Burgerstein azt tartja legfontosabbnak, hogy a fiúk tájékoztatásban a korban nyerjenek, melyben még nem a venerikus fertőzéstől, hanem az önfertőzéstől kell őket féltetnünk, meg attól, hogy a nemi dolgokról illetéktelen tájékoztatást kapnak. E célra, a korai felvilágosításra Oker-Blom könyvecskéjét Burgerstein annyira jónak tartotta, hogy le is fordította németre. Ezzel a példával bizonyítani kívánom, hogy Pálfi is hasznos munkát végzett, mikor magyarra fordította e kis füzetet. Tartalmát ismertetni nem akarom, mert e sorok célja a figyelem felhívása és ama meggyőződés kifejezése, hogy ennek a kis munkának minden szülő kezébe eljutása a gyakorlati nevelés egyik legnehezebb kérdését *majdnem* megoldaná! Imre S.

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE.

Revue Universitaire (1905 okt.—dec.; 1906 jan.—július).

Az 1905/6-ik évfolyam hasábjain aránylag kevés általános érdekű paedagogiai kérdés kifejtésével találkozunk. Mintha Franciaország mozgalmassá politikai eseményei jelenleg nem kedveznének ily problémáknak. Az ismeretes egyházpolitikai törvények következtében a congregációs iskolák jó részéből világi magán-tanintézet lett, nem minden izgalom és rázkódtatás nélkül; ezek az átalakulások hatásukat éreztetik a tanügyi és paedagogiai irodalmon is. Egyebekben az 1902. évi középiskolai tantervek foglalkoztatják főképen a tanári közvéleményt, azonkívül a tanári fizetések s a tényleg nagyon kedvezőtlen nyugdíjazási viszonyok. Nagy hullámokat vert fel újabban a tanárok gyakorlati kiképzéséről való gondoskodás, az óraadó tanárok (adjoints) számának szertelen megnagyobbodása (kapcsolatban a lycenmok vagyongyógykezelésének önállósításával), az aggregációk reformálása, az École Normale Supérieure újjászervezése, s a nagy szünidők kérdése.